

Mødet genoptoges Kl. 7.

Justitsministeren (Alberti): Forinden jeg gaar over til at fortsætte min Imødegaaelse af de Insinuationer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), skal jeg efter Anmodning fra Konseilspræsidenten, der er forhindret fra at være til Stede her i Aften, gøre en lille Bemærkning ogsaa til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Det ærede Medlem protesterede mod en Udtalelse af Konseilspræsidenten, idet det ærede Medlem erklærede, at han aldrig havde omtalt den parlamentariske Fest i November 1905. (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det ærede Medlem afbryder mig igen. Jeg er en lille Smule tungør paa venstre Øre. I den Anledning har Konseilspræsidenten anmodet mig om at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at i Rigsdagssamlingen 1905—06 Sp. 2064—65 udtalte det ærede Medlem følgende: „Jeg erindrer om de mange Festligheder, vi have haft her i København i den sidste Uge, og hvori ogsaa Ministrene have deltaget, vistnok i dem alle sammen, og jeg kan med en i saadanne Spørgsmaal saa autentisk Kilde som den højtærede Justitsministers Organ meddele, hvad der er blevet drukket. Lad mig f. Eks. tage den Fest, Rigsdagens Formænd gjorde forleden Tirsdag her i København“ (*Borgbjerg*: Ikke for Nordmænd!) Netop for Nordmænd; det var netop den Fest, Formændene gjorde for de norske Stortingsmænd, der vare hernede, og for danske Rigsdagsmænd. Det var det netop. Det ærede Medlem fortsætter saa: „Der var Dagen i Forvejen stort kongeligt Taffel; desværre undlader Justitsministerens Organ, der ellers er saa vel underrettet og saa omhyggeligt paa disse Omraader, at meddele, hvilke Vine der blev drukket ved det kongelige Taffel. Vi faa kun Oplysning om Retterne og Musikken. Til Bedømmelsen af Spiritusnydelsens Størrelse i de højere Samfundskredse vilde det have været oplysende, om vi havde faaet angivet ogsaa Vinene ved Kongemiddagen. Men heldigvis beretter den højtærede Justitsministers Organ om Vinenes Mængde, Godhed og Beskaffenhed og Navne ved den parlamentariske Middag. Der havde om Formiddagen været Frokost, saa Ministrene

og de andre Deltagere vare godt forberedte, da de mødte til den parlamentariske Diner. De begyndte med Sparkling Hoch, derefter Saint Emilion 1900, derefter Beaune af 1900, saa fik de Moët-Chandon, White Star, altsaa en meget fin Champagne, men da de havde faaet denne, kunde de ikke nøjes dermed, de maatte have mere Champagne af anden Art og Aargang, og saa fik de Moët-Chandon Brut 1898; det er vist en, der kan slaa! Den kan maaske godt maale sig med disse tre Pægle Bittere og halvanden Pot Brændevin, som de 4 Husarer drak. Saa fik de“ Saa afbryder Formanden det ærede Medlem og ønsker ikke at høre mere om det. Men i Formiddags afbrød det ærede Medlem Konseilspræsidenten og erklærede, at han havde aldeles ikke omtalt den parlamentariske Middag, som Rigsdagens Formænd gave. Det ærede Medlem synes at have det saaledes, at han selv ikke ved, hvad han siger.

Fremdeles — inden jeg gaar over til at imødegaa det ærede Medlems Insinuationer — er der et Par Punkter endnu, jeg gerne vilde nævne, og som jeg kom til at springe forbi i Formiddags. Naar der er saa meget at svare paa, kan dette jo let ske. Det angaar først og fremmest „Braaskovgaard“. Der er blevet rejst det Spørgsmaal, om ikke der paa denne Opdragelsesanstalt burde være Foranstaltninger til at oplære Drengene i Haandværk. Dertil skal jeg svare, at Overværgeraadet har Betæneligheder i den Henseende. For det første, fordi Oplæring i Haandværk som Regel drager Eleverne til København, Aarhus og andre store Byer, hvor erfaringsmæssigt 3 Fjerdedele falde tilbage til et daarligt Levned. For det andet, fordi Maskinernes Fremtrængen gør, at f. Eks. Skomagerne paa Landet kun faa Lappearbejde, og at mange andre Haandværksfag ikke kunne komme frem. Endelig komme de store Krav til Lærere og Apparater i det hele. Bastø i Norge, som har kostet 900,000 Kr., altsaa en flere Gange større Sum, end der er Tale om ved „Braaskovgaard“, og som kræver et aarligt Tilskud af 70—80,000 Kr., har for sine Elever gennemført Haandværksdannelse. Det er altsaa noget meget dyrt og i og for sig neppe anbefalelsesværdigt. Dog skal jeg tilføje, at det er rimeligt, at der paa „Braaskovgaard“ vil blive nogen Oplæring i mindre væsentlige Snedkerarbejder, Legetøjsfremstilling, Kurvefletning og lignende Arbejder, som falde nær ind under Husfid, samt i Gartneri. I den An-